

Спомен збирка Павла Бељанског, Нови Сад

мр Милана Квас, управница

Рецензија текста:

„Нова предметност у српској уметности седме деценије 20. века”, ауторке

Катарине Симеуновић

Текст „Нова предметност у српској уметности седме деценије 20. века” обима је 82 стране. Након уводног поглавља које нуди детаљан пресек предмета истраживања у постојећој историографији, рад садржи следеће целине: 1. *Земља Маркса и кока-коле — културнополитичке прилике у Југославији шездесетих година 20. века*; 2. *Београд шездесетих — престоница која се мења*; 3. *Уметничке прилике у Београду током седме деценије*; 4. *Евроамеричке уметничке прилике током седме деценије — кратак преглед најважнијих тенденција*; 5. *Београдска уметничка ситуација ” после енформела”*; 6. *Београдска уметничка ситуација ”после енформела” — нова фигурација или нова предметност?*; 7. *Нова предметност у српској уметности седме деценије 20. века*; након закључних разматрања следи списак одабране литературе, као и илустрације које функционално допуњавају текст.

Како се већ из садржаја опажа предмет истраживања предложене књиге Катарине Симеуновић није само феномен *нове предметности* у српској уметности, већ мапирање овог појма у оквирима ширих друштвених, културних и уметничких прилика шездесетих година 20. века. Отварањем и одговарањем на бројна питања која излазе изван строгих оквира формално-стилске интерпретације рад је утемељен у детаљно проученим и анализираним друштвеним и историјским околностима у којима ова уметност настаје, као и значају модела конзумеристичког понашања и потрошачког друштва који су мењали културне обрасце. Нови

проблеми савременог света предмет су ауторкине пажње колико и репрезентативни примери уметничког феномена *нове предметности*. Друштвене промене које су одредиле стратегију његовог настанка комплетирају тако одговоре за којима рад трага, док истовремено нуди увид у једну ширу анализу места и улоге уметности, науке и културе у хладноратовској атмосфери шездесетих година 20. века.

Из текста се, такође, јасно уочава приљежан истраживачки рад и суверено познавање материјала, који доприносе аргументацији ауторкиних оцена, док адекватан одабир илустрација додатно омогућава прегледно праћење расправних теза.

Како ауторка наводи ”један од основних задатака историјскоуметничке праксе је поновна анализа постојеће уметничке и документарне грађе, преиспитивање донетих закључака и општеприхваћених интерпретација и примена нових метода анализе, односно стално сагледавање уметничких дела и појава из нових ракурса” — ову тврдњу она доследно спроводи у свом раду. Управо због свега наведеног, успешно и прецизно примењеног, изузетно ми је задовољство да Спомен збирци Павла Бељанског препоручим за штампу текст „Нова предметност у српској уметности седме деценије 20. века”, ауторке Катарине Симеуновић.

проф. др Симона Чупић

Београд, 27. новембар 2022.

